

6 januari 2012 – “Dear Steven”, schrijft eurocommissaris Olli Rehn in een brief van 5 januari aan de Belgische minister van financiën Steven Vanackere; het zou het begin kunnen zijn van de nieuwjaarswens aan een kersverse minister, maar de toon wordt al vlug dreigender: “Ik heb altijd gezegd dat we zullen gebruik maken van het sixpack, vanaf de eerste dag dat het in voege treedt”.

Aangezien België zich sinds 2 december 2009 onder de “buitensporigtekortprocedure” bevindt (wegens het begrotingstekort en de staatsschuld, die een inbreuk betekenen op het stabiliteitspact), en aangezien het sixpack sinds 13 december 2011 van kracht is, kunnen de sancties daarin voorzien ook toegepast worden. België moest ervoor zorgen dat zijn begroting tegen 2012 een tekort van hoogstens 2,8% van het BBP zou vertonen.

De Commissie betwist dat dit het geval zal zijn en schat het toekomstig tekort in op 3,25%. De begroting die de regering Di Rupo indiende gaat volgens haar uit van een te optimistisch groeicijfer (0,8%). Ook meent de Commissie dat een aantal maatregelen minder zal opbrengen dan ingeschat (0,3% BBP of ongeveer 1 miljard €); het gaat dan over de vermindering van de notionele belastingsaftrek, de méér-taxatie van winsten en dividenden, besparingen in de gezondheidszorg en strijd tegen fiscale ontwijking.

Rehn verwacht een onmiddellijke reactie: maandag 9 januari (!) moet hij weten hoe er structureel 1,2 à 2 miljard bijkomend zal bespaard worden, want woensdag willen ze beslissen over de sancties. In zijn uiterste goedheid wil hij eventueel overwegen (“I would be prepared to consider…“) of een bevriezing van geplande uitgaven ook zou volstaan, in afwachting van het echte structurele werk. Wat Rehn niet gezegd heeft is dat een iets minder onrechtvaardige fiscaliteit ook goed is.

Het oorspronkelijk begrotingsplan van Di Rupo bevatte immers een aantal belastingsinkomsten, die niemand zouden pijn gedaan hebben: een beetje minder notionele intrestaftrek, een beetje meer roerende voorheffing op dividenden, wat vermogensbelasting… Dat was voor de liberale onderhandelaars echter moord en brand. Meneer Olli Rehn moet trouwens weinig van de Belgische werkelijkheid kennen, want een iets krachtdadiger bestrijding van de fiscale fraude en ontwijking alléén al zou ettelijke keren 0,3% van het BBP opleveren.

Wat gebeurt nu verder? Dit hangt er dus van af wat de Belgische regering maandag bezorgt aan de Wetstraat 200 (de plaats waar voortaan de wetten gesteld worden, het adres van de Europese Commissie), en hoe de Wetstraat 200 dat evalueert. Indien men daar oordeelt dat België niet de nodige maatregelen heeft getroffen, kan dit leiden tot een der eerste toepassingen van het sixpack in de EU: een boete van minstens 0,2% (een goede 700 miljoen €) van het BBP.

Dit artikel verscheen eerder op http://www.andereuropa.org/